

Věc C-120/24

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

15. února 2024

Předkládající soud:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva)

Datum předkládacího rozhodnutí:

14. února 2024

Žalobkyně v prvním stupni a navrhovatelka:

„Unigames“ UAB

Žalovaný v prvním stupni a odpůrce:

Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

[omissis]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Nejvyšší správní soud Litvy)

USNESENÍ

14. února 2024

[omissis]

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu Litvy [omissis] [složení soudu] [omissis] přezkoumal v průběhu písemného kasačního řízení správní věc týkající se kasačního opravného prostředku podaného navrhovatelkou, soukromou společností s ručením omezeným Unigames, proti rozsudku Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správní soud ve Vilniusu, Litva) vydanému dne 10. srpna 2022 ve správní věci týkající se žaloby na zrušení usnesení, kterou podala navrhovatelka [omissis] proti odpůrci, Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (orgán pro dohled nad hazardními hrami Ministerstva financí Litevské republiky).

Rozšířený senát

zjistil následující skutečnosti:

I.

- 1 V projednávané věci je předmětem řízení spor mezi navrhovatelkou, soukromou společností s ručením omezeným Unigames, které bylo uděleno povolení č. 0118 k provozování hazardních her na automatech kategorie B (dále jen „navrhovatelka“), a odpůrcem, orgánem pro dohled nad hazardními hrami Ministerstva financí Litevské republiky (dále jen „odpůrce“ nebo „orgán pro dohled“), přičemž tento spor se týká Tarnybos direktoriaus 2022 m. gegužės 19 d. įsakymas Nr. DIE-314 „Dėl atlikto UAB „Unigames“ neplaninio specialiojo patikrinimo pagal 2021 m. spalio 14 d. pavidimą patikrinti Nr. PT-36-(7.3)“ [usnesení č. DIE-314 vydané ředitelem orgánu pro dohled dne 19. května 2022 o zvláštní neplánované kontrole společnosti „Unigames“ UAB provedené na základě usnesení o kontrole č. PT-36-(7.3) ze dne 14. října 2021, dále jen „sporné usnesení“].

Právní rámec. Právo Evropské unie

- 2 Článek 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (kodifikované znění) (dále jen „směrnice 2015/1535“) stanoví:

„1. S výhradou článku 7 sdělí členské státy neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případu, kdy se jedná pouze o úplné převzetí mezinárodní nebo evropské normy, a kdy postačí informace o dotyčné normě; členské státy současně Komisi sdělí důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu.

Je-li to vhodné a nebylo-li tak již učiněno předchozím sdělením, oznámí členské státy současně Komisi znění základních právních předpisů, které jsou zásadně a přímo dotčeny, pokud je znalost těchto znění nezbytná pro posouzení účinků navrhovaného technického předpisu.

Členské státy sdělí Komisi v souladu s podmínkami uvedenými v prvním a druhém pododstavci tohoto odstavce znovu návrh technického předpisu, provedou-li v něm změny, které zásadně změní oblast jeho působnosti, zkrátí původně předpokládanou dobu jeho zavedení nebo doplní či zpřísní specifikace nebo požadavky.

[...]

- 3 Článek 1 odst. 1 písm. b) směrnice 2015/1535 stanoví, že „službou“ se rozumí „jakákoli služba informační společnosti, tj. každá služba poskytovaná zpravidla za úplatu, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb.

Pro účely této definice se rozumí:

- i) ‚službou poskytovanou na dálku‘ služba poskytovaná bez současné přítomnosti stran,
- ii) ‚službou poskytovanou elektronicky‘ služba odeslaná z výchozího místa a přijatá v místě jejího určení prostřednictvím elektronického zařízení pro zpracování (včetně digitální komprese) a uchovávání dat a jako celek odeslaná, přenesená nebo přijatá drátově, rádiově, opticky nebo jinými elektromagnetickými prostředky,
- iii) ‚službou poskytovanou na individuální žádost příjemce služeb‘ služba poskytovaná přenosem dat na individuální žádost.

Příklady služeb, které nejsou zahrnuty do této definice, jsou uvedeny v příloze I“.

- 4 Článek 1 odst. 1 písm. e) směrnice 2015/1535 stanoví, že „předpisem pro služby“ se rozumí „obecný požadavek týkající se přístupu ke službám a jejich poskytování ve smyslu písmene b), zejména ustanovení týkající se poskytovatele služeb, služeb samotných a příjemce služeb, s výjimkou předpisů, které se nezaměřují specificky na služby definované v uvedeném písmenu.

Pro účely této definice:

- i) se předpis považuje za zaměřený specificky na služby informační společnosti, je-li s ohledem na jeho odůvodnění a jeho znění zvláštním záměrem a cílem všech nebo některých jeho ustanovení regulovat tyto služby přímo a cíleně,
  - ii) předpis se nepovažuje za zaměřený specificky na služby informační společnosti, působí-li na tyto služby pouze nepřímo nebo vedlejším způsobem“.
- 5 „Technický předpis“ je definován v čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535 jako „technické specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh, při poskytování služby, při usazování poskytovatele služeb nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné *de iure* nebo *de facto*, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb, s výjimkou předpisů stanovených v článku 7.

Technické předpisy *de facto* zahrnují:

- i) právní nebo správní předpisy členského státu, které odkazují buď na technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, nebo na profesní pravidla nebo pravidla správné praxe, které samy obsahují odkaz na technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, přičemž soulad s nimi

zakládá předpoklad shody s požadavky uloženými uvedenými právními nebo správními předpisy,

ii) dobrovolné dohody, v nichž je smluvní stranou orgán veřejné moci a které ve veřejném zájmu stanoví shodu s technickými specifikacemi, jinými požadavky nebo předpisy pro služby, s výjimkou specifikací pro nabídková řízení při zadávání veřejných zakázek,

iii) technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které souvisejí s daňovými nebo finančními opatřeními ovlivňujícími spotřebu výrobků nebo služeb tím, že vyzývají ke shodě s těmito technickými specifikacemi, jinými požadavky nebo předpisy pro služby; to však neplatí pro technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které se týkají národních systémů sociálního zabezpečení.

Patří sem technické předpisy přijaté orgány určenými členskými státy a uvedenými na seznamu vypracovaném a případně aktualizovaném Komisí ve výboru uvedeném v článku 2.

Stejný postup se použije pro změnu tohoto seznamu“.

Právní základ. Vnitrostátní právo

6 Článek 10 odst. 19 Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas [zákon Litevské republiky o hazardních hrách (ve znění zákona č. XIV-337 ze dne 20. května 2021, přičemž toto znění je pro projednávanou správní věc relevantní); dále jen „zákon o hazardních hrách“] stanoví: „V Litevské republice je zakázáno vyzývat k účasti na hazardních hrách šířením informací nebo přesvědčováním jakoukoli formou a jakýmkoli způsobem, včetně zvláštních akcí, zkušebních her, propagace, slev, darů a podobných pobídek prováděných samotným provozovatelem hazardních her za účelem vyzývání k účasti na hazardních hrách nebo distančních hazardních hrách.“

7 Článek 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách ve znění účinném do změny tohoto předpisu zákonem ze dne 20. května 2021 (tj. ve znění zákona č. XII-1734 ze dne 21. května 2015) stanovil, že „v Litevské republice je zakázáno vyzývat k účasti na hazardních hrách tím, že:

1) hráči bude poskytnuto právo získat od provozovatele hazardních her určité dary, a to bezprostředně po účasti na hazardní hře nebo v určité stanovené době poté;

2) budou provozovány hry nebo soutěže, zkušební hry, loterie a jiné akce, které vyzývají k účasti na hazardních hrách, včetně distančních hazardních her, mimo prostory heren nebo jinde než na internetových stránkách provozovatele hazardních her.“

Rozhodné skutečnosti

- 8 Při kontrole internetových stránek navrhovatelky na adrese <https://uniclub.lt/> zaznamenali odborní pracovníci inspekčního oddělení orgánu pro dohled následující informace: „43 nových her herního studia Spearhead!“, „Automaty ELK. 25 hracích automatů!“, „Nejžhavější hry“, „Turbo výplaty výher. Výplata během pár vteřin!“, „Nonstop vklady/výplaty. Revoluce přichází“, „Výběr z více než 1 000 kasino her“, „... klikněte na nabídku Bet Builder a nakombinujte si různé akce v rámci stejných zápasů! S námi lze tento nástroj využít pro širokou škálu sportů a kombinací! ...“, „Cashout! Výplaty před skončením zápasu!“, „Naše zkušenosti, pohodlí, kvalita a inovace jsou tím, čím jsme jedineční“, „Používání našeho hracího portálu je maximálně pohodlné a jednoduché. Všechno je vytvořeno tak, abyste si odpočinuli a skvěle si zahráli“, „Kasino hry od nejlepších vývojářů“, „Rychlé vklady a výplaty“ a další. Tyto informace byly odpůrcem považovány za porušení zákazu vyzývání k účasti na hazardních hrách (čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách).
- 9 Neplánovaná kontrola navrhovatelky na návrh ředitele orgánu pro dohled odhalila nesrovnalosti a vedla k vydání sporného usnesení [omissis], kterým ředitel orgánu pro dohled: 1) konstatuje, že protiprávní jednání navrhovatelky nebylo ke dni přijetí sporného usnesení napraveno, neboť na internetových stránkách navrhovatelky jsou i nadále zveřejněny informace, jejichž cílem je přitáhnout pozornost k nabídce navrhovatelky a vyzývat k hraní hazardních her prostřednictvím reklamních vět nebo slov, popřípadě zdůrazňovat důvěryhodnost navrhovatelky, exkluzivitu internetových stránek navrhovatelky nebo aspektů služeb nabízených navrhovatelkou, což představuje porušení zákazu vyzývání k účasti na hazardních hrách (čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách); 2) konstatuje, že informace zaznamenané a zveřejněné na internetových stránkách navrhovatelky v období od 13. října 2021 [omissis] do 3. února 2022 vybízely návštěvníky internetových stránek navrhovatelky k účasti na distančních hazardních hrách, a to v rozporu s čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách; 3) potvrzuje závěr komise a ukládá navrhovatelce pokutu ve výši 12 662 eur za porušení právních předpisů, které komise zjistila; 4) varuje navrhovatelku před možností pozastavení jejího povolení k provozování hracích automatů kategorie B z důvodu zjištěného porušení právních předpisů; 5) požaduje, aby navrhovatelka zajistila nápravu zjištěného porušení právních předpisů nejpozději do 20. června 2022; a 6) sděluje navrhovatelce, že je povinna zaplatit pokutu uloženou odpůrcem do státního rozpočtu ve lhůtě tří měsíců ode dne doručení sporného usnesení [omissis]. V případě podání opravného prostředku proti spornému usnesení [omissis] musí být tato pokuta zaplacená ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy nabude právní moci soudní rozhodnutí o zamítnutí opravného prostředku.
- 10 [omissis] [opakování informací]
- 11 Soud prvního stupně potvrdil stanovisko orgánu pro dohled a rozhodnutím ze dne 10. srpna 2022 žalobu navrhovatelky zamítl. Soud nepřijal argumentaci navrhovatelky, podle které byl porušen postup stanovený pro přijetí čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách – podle soudu prvního stupně nebyl zákaz vyzývání k hraní hazardních her do zákona o hazardních hrách zaveden nově, neboť byl

součástí tohoto zákona a platil již před změnou článku 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách, pouze znění tohoto zákazu obsahovalo určení konkrétních druhů a způsobů vyzývání k hraní hazardních her, které byly zakázány. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že Lietuvos standartizacijos departamentas (Litevská rada pro standardy) neměla povinnost vyrozumět Evropskou komisi v souladu s požadavky směrnice 2015/1535 před tím, než legislativní orgán přijal změnu čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách, a tudíž zamítl jako neopodstatněné i argumenty navrhovatelky, podle nichž na ni nelze použít čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách.

- 12 Svým kasačním opravným prostředkem se navrhovatelka domáhá zrušení rozsudku soudu prvního stupně a vydání nového rozsudku, kterým by bylo žalobě navrhovatelky vyhověno a sporné usnesení zrušeno.
- 13 Ve své odpovědi na kasační opravný prostředek navrhovatelky odpůrce [*omissis*] navrhuje zamítnutí kasačního opravného prostředku a ponechání rozsudku soudu prvního stupně beze změny.

Rozšířený senát

dospěl k následujícímu závěru:

II.

- 14 Vzhledem k tomu, že po změně zákona o hazardních hrách nebylo Evropské komisi oznámeno nové znění čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách, který stanoví zákaz vyzývání k účasti na hazardních hrách, vyvolává toto správní řízení otázky týkající se výkladu čl. 1 odst. 1 písm. f) a čl. 5 odst. 1 směrnice 2015/1535 za okolností daných v projednávané věci. [*omissis*] [povinnost Nejvyššího správního soudu Litvy podat žádost podle čl. 267 třetího pododstavce SFEU]

Klasifikace předpisu upraveného v čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách jako „technického předpisu“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535

- 15 V souladu s prvním pododstavcem čl. 5 odst. 1 směrnice 2015/1535 sdělí členské státy neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případů, které jsou v tomto ustanovení uvedeny. Tato povinnost předchozího sdělení se uplatní pouze tehdy, pokud je předmětem dotyčného návrhu technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) uvedené směrnice (rozsudek Soudního dvora ze dne 3. prosince 2020, Star Taxi App SRL, C-62/19, EU:C:2020:980, bod 58). Podle judikatury Soudního dvora má nesplnění povinnosti členského státu oznámit takový návrh předem za následek nepoužitelnost těchto technických předpisů na jednotlivce v rámci trestního řízení (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 4. února 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 84) i ve sporu mezi jednotlivci (viz rozsudek Soudního dvora, James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, bod 64 a citovaná judikatura). Ve světle výše uvedeného je v projednávané správní věci nutno nejprve ověřit, zda takové ustanovení, jako je ustanovení obsažené v čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních

hrách (ve znění relevantním v projednávané věci), představuje „technický předpis“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535.

- 16 Článek 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535 uvádí čtyři kategorie technických předpisů: i) „technickou specifikaci“; ii) „jiný požadavek“; iii) „předpis pro služby“ a iv) „právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb“. Rozšířený senát nemá žádné pochybnosti o tom, že ustanovení zakotvené v relevantním znění čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách nespadá v projednávané věci pod kategorie „technická specifikace“ nebo „jiný požadavek“, neboť v prvním případě se musí vnitrostátní opatření vztahovat na výrobek nebo jeho obal a ve druhém případě musí toto opatření stanovit podmínku, která může významně ovlivnit složení, povahu nebo uvedení výrobku na trh (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 28. května 2020, Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S. A. w upadłości, C-727/17, EU:C:2021:492, EU:C:2020:393, body 32, 36 a 40, jakož i citovaná judikatura). Vzhledem k tomu, že se otázka vznesená v projednávané věci netýká výrobků, přetrvávají pochybnosti ohledně toho, zda vnitrostátní ustanovení dotčené v projednávané správní věci může být kvalifikováno jako „předpis pro služby“ nebo jako „právní předpis členského státu zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb“, neboť dotčená vnitrostátní ustanovení se v podstatě mohou týkat služeb spočívajících v provozování hazardních her, které podléhají zákazu vyzývání k účasti na takových hrách, nebo mohou být chápány jako zákaz samostatné činnosti vykonávané za účelem vyzývání k hraní hazardních her, která představuje jednostrannou činnost provozovatele hazardních her a nesplňuje podmínky „služby“ zakotvené v čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice 2015/1535, jelikož nesplňuje kritérium služby poskytované „na individuální žádost příjemce služeb“.
- 17 Vzhledem k tomu, že směrnice 2015/1535 zrušila směrnici Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a příslušná ustanovení směrnice 2015/1535 mají v podstatě totožný obsah jako relevantní ustanovení směrnice 98/34/ES, je judikatura Soudního dvora týkající se uvedené směrnice v zásadě použitelná i na směrnici 2015/1535 [obdobně viz rozsudek Soudního dvora ze dne 17. června 2021, Mircom International Content Management & Consulting (M. I. C. M.) Limited, C-597/19, EU:C:2021:492, EU:C:107:393, bod 107 a citovaná judikatura]. Soudní dvůr již v rámci svého posouzení pravidel použitelných na hazardní hry v Německu upřesnil, že určitá ustanovení smlouvy o hazardních hrách [Staatsvertrag zum Glücksspielwesen] mohou být považována za „předpisy pro služby“, jelikož se týkají „služby informační společnosti“ ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice 98/34. Tato ustanovení zahrnují zákaz nabízet hazardní hry na internetu, stanovený v § 4 odst. 4 smlouvy o hazardních hrách, výjimky z tohoto zákazu vyjmenované v § 25 odst. 6 uvedené smlouvy, omezení možnosti nabízet sportovní sázky telekomunikačními prostředky na základě § 21 odst. 2 uvedené smlouvy, jakož i zákaz šíření reklamy na hazardní hry na internetu nebo telekomunikačními prostředky, stanovený v § 5 odst. 3 téže

smlouvy (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 4. února 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 75). Rozšířený senát předkládajícího soudu uvádí, že v Litevské republice sice není zakázáno nabízet (provozovat) online hazardní hry, nicméně není dovoleno šířit informace nebo přesvědčovat za účelem vyzývání k účasti na hazardních hrách, a to jakoukoli formou a jakýmkoli způsobem. V tomto ohledu vnitrostátní ustanovení upřesňují podmínky pro poskytování hazardních her a zakazují propagaci služeb hazardních her.

- 18 Ve světle okolností daných v projednávané věci se musí rozšířený senát vypořádat s otázkou, zda předpis upravený v čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách může být v rozsahu, v němž se týká informací zveřejněných na internetových stránkách provozovatele hazardních her, kvalifikován jako „technický předpis“ z toho důvodu, že spadá do kategorie „předpisů pro služby“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. e) směrnice 2015/1535. Je pravda, že kategorie „technických předpisů“ zahrnuje pouze pravidla týkající se služeb informační společnosti, to znamená jakékoliv služby poskytované na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 20. prosince 2017, Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, bod 27). Ovšem za okolností daných v projednávané věci přetrvávají pochybnosti o tom, zda předpis upravený v čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách v rozsahu, v němž se týká informací zveřejněných provozovatelem hazardních her na jeho vlastních internetových stránkách, ve skutečnosti splňuje všechny podmínky „služby“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice 2015/1535. Vzhledem k tomu, že provozovatel hazardních her poskytuje návštěvníkovi na svých internetových stránkách službu hazardních her, je přirozené, že tyto stránky poskytují relevantní informace o hazardních hrách, včetně informací, které vybízejí návštěvníka k tomu, aby služby hazardních her využil. Za těchto okolností má rozšířený senát pochybnosti o tom, zda skutečnost, že určitá osoba navštíví internetové stránky provozovatele hazardních her, které obsahují určité informace o hazardních hrách, za účelem využití dotčené služby hazardních her, znamená, že tato služba je poskytována přenosem dat na žádost dotyčné osoby, tedy „na individuální žádost příjemce služeb“.
- 19 Rozšířený senát má tedy za to, že je nezbytné obrátit se na Soudní dvůr se žádostí o vyjasnění otázky, zda takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení uvedené v čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách, může být v rozsahu, v němž se týká informací o hazardních hrách zveřejněných na internetových stránkách provozovatele hazardních her, kvalifikováno jako „technický předpis“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535.

Vnitrostátní legislativní praxe v případě, kdy změna předpisu není oznámena Evropské komisi

- 20 Pokud odpověď na první otázku potvrdí, že čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách je ve skutečnosti „technickým předpisem“, je pro projednávanou věc relevantní i otázka, zda měl být tento předpis oznámen podle čl. 5 odst. 1 směrnice 2015/1535. Judikatura Soudního dvora upřesnila, že aby byla nová vnitrostátní

právní úprava považována za technický předpis, který musí být oznámen podle směrnice 98/34, nesmí se omezovat na převzetí nebo nahrazení, aniž by dodala technické specifikace či nové nebo doplňující požadavky, stávajících technických předpisů náležitě oznámených Komisi (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 20. prosince 2017, Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, bod 23 a citovaná judikatura). Je třeba, aby hospodářské subjekty členského státu byly informovány o návrzích technických předpisů připravovaných jiným členským státem, jakož i o časové a územní působnosti těchto předpisů, tak aby byly schopny se seznámit s rozsahem povinností, které by jim mohly být uloženy, a předjímat případně přijetí těchto předpisů včasným přizpůsobením svých výrobků nebo služeb (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 4. února 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 83). Rozšířený senát uvádí, že zákaz obsažený ve znění čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách, které bylo účinné do 1. července 2021, měl omezenou oblast působnosti, která byla pozdějšími změnami podstatným způsobem revidována, byť nedoznala změny, pokud jde o územní či časovou působnost. Znění tohoto zákona účinné do 1. července 2021 zahrnovalo výslovný zákaz provozování her nebo soutěží, zkušebních her, loterií a jiných akcí, které vyzývají k účasti na hazardních hrách, včetně distančních hazardních her, mimo prostory heren nebo jinde než na internetových stránkách provozovatele hazardních her. Nicméně takto formulovaný zákaz nezahrnoval pouze zveřejnění informací o hazardních hrách na internetových stránkách provozovatele hazardních her, což znamená, že nové znění čl. 10 odst. 19 zákona o hazardních hrách omezilo používání marketingových opatření založených na zapojení zákazníků, a rozšířilo tak dříve uplatňovaný rozsah zákazu vyzývání k hraní hazardních her.

- 21 Rozšířený senát má tedy pochybnosti o tom, jaké důsledky mají vnitrostátní správní a soudní orgány vyvozovat ze zjištění, že v průběhu legislativního procesu byla porušena povinnost oznámit technický předpis stanovená unijním právem, jako je tomu v projednávané věci, když změny tohoto zákona představují „technické předpisy“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535 [omissis]. Rozšířený senát si klade otázku, zda směrnice 2015/1535 musí být vykládána v tom smyslu, že takové ustanovení vnitrostátní právní úpravy, jako je zákon o hazardních hrách, jehož ustanovení musí být v případech, kdy jsou považována za „technické předpisy“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) této směrnice, oznámena podle čl. 5 odst. 1 směrnice 2015/1535, nelze uplatňovat vůči hospodářským subjektům v řízení o určení odpovědnosti za správní delikty, pokud změny tohoto ustanovení, které je považováno za technický předpis, nebyly oznámeny, ačkoli znění tohoto zákona v dříve přijaté verzi oznámeno bylo.
- 22 Za těchto okolností je za účelem rozptýlení vzniklých pochybností o výkladu a použití ustanovení unijního práva relevantních pro právní vztahy dotčené v projednávaném sporu třeba požádat Soudní dvůr o výklad dotčených ustanovení unijního práva. Odpověď na otázky uvedené ve výroku tohoto usnesení je pro projednávanou věc klíčová, neboť by zejména umožnila zjistit skutečný obsah unijních ustanovení a zajistit přednost unijního práva.

Ve světle výše uvedených úvah [omissis], [omissis] [odkaz na ustanovení procesního práva] tento senát

rozhodl takto:

[omissis] [standardní procesní formulace]

Soudnímu dvoru Evropské unie se pokládají následující předběžné otázky:

1) Představuje takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení zakotvené v čl. 10 odst. 19 Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas (zákon Litevské republiky o hazardních hrách), v rozsahu, v němž se týká informací o hazardních hrách zveřejněných na internetových stránkách provozovatele hazardních her, „technický předpis“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti?

2) Musí být směrnice 2015/1535 vykládána v tom smyslu, že takové ustanovení vnitrostátní právní úpravy, jako je zákon Litevské republiky o hazardních hrách, jehož ustanovení musí být v případech, kdy jsou považována za „technické předpisy“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) této směrnice, oznámena podle čl. 5 odst. 1 směrnice 2015/1535, nelze uplatňovat vůči hospodářským subjektům v řízení o určení odpovědnosti za správní delikty, pokud změny tohoto ustanovení, které je považováno za technický předpis, nebyly oznámeny, ačkoli znění tohoto zákona v dříve přijaté verzi oznámeno bylo?

[omissis]

[omissis]

[standardní procesní formulace a složení soudu]